

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

*AKO SE NE OBRATITE,
SVI ĆETE SLIČNO
PROPASTI!*

mihael

11 / 2019.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIV. (2019.), broj 11 (392)
TREĆA KORIZMENA NEDJELJA
24. ožujka 2019.

Kontakt:
o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovnica: Teuta Bakula,
Stari Ljubuški

OŽUJAK

		TREĆA KORIZMENA NEDJELJA
Ned	24.	(Bezimena); Latin; Javorka; Katarina Švedska
Pon.	25.	NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO; Maja
Uto.	26.	Montan i Maksima; Emanuel; Goran
Sri.	27.	Lidija; Rupert; Lada
Čet.	28.	Priska; Sonja; Polion; Bojana
Pet.	29.	Jona; Bertold; Eustazije
Sub.	30.	Kvirin; Viktor; Vlatko

MEDITACIJA Obraćenje	3
--------------------------------	---

SLUŽBA RIJEČI - II. KORIZMENA NEDJELJA

UVOD U ČITANJA Pripravnost	4
--------------------------------------	---

ČITANJA Ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!	6
---	---

HOMILIJA Obratite se!	8
---------------------------------	---

SLUŽBA RIJEČI - NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO - BLAGOVIJEST

UVOD U ČITANJA Utjelovljenje je istinsko bogoslužje	10
---	----

ČITANJA Evo, začet ćeš i roditi sina.	12
---	----

HOMILIJA Na početku novozavjetne povijesti spasenja	14
---	----

KATEHEZA

Grieh i sakrament ispovijedi - pomirenja	16
---	----

Mali vjeronaučni leksikon	19
----------------------------------	----

Hrvatska marijanska svetišta Hreljići, Sveta Marija od zdravlja	20
---	----

PRIČA Vrijednost	22
-----------------------------------	----

KRIŽNI PUT

APLIKACIJA ZA MOBILNI TELEFON: S Bogom svaki dan	23
---	----

NAŠI POKOJNI	24
---------------------	----

Obraćenje

Čitanja ove treće nedjelje povezana su temom obraćenja, ključnom riječju korizmenog vremena.

U evanđelju se govori o dva tragična događaja: Pilatovoj neobuzdanoj represiji Galilejaca tijekom religioznog slavlja i padu kule u Siloamu, kada je poginulo osamnaest ljudi.

Volim proučavati kako se Isus postavlja prema tim stvarnim činjenicama. Mi bismo se zasigurno zadržali na klišejima o sudbini i fatalnosti... Isus ne! On odbacuje fatalizam i mehaničke sheme nagrađivanja. Rabi iz Nazareta vidi te događaje kao poziv na obraćenje: „ako se ne obratite, svi ćete tako propasti“.

Katkad postoji opasnost da se obraćenje svede samo na pitanje ponašanja: odreći se pokojeg poroka i razviti pokoju vrlinu, odnosno pokušati biti što boljima. To je svakako važno, no postoji opasnost da takvo obraćenje ostane sterilno i površno ako nije povezano s obraćenjem srca, radikalnim zaokretom prema Kristovu putu. Djeci na vjeronauku dajem primjer zida prekrivenog mrljama od vlage. Mogu ga ličiti jedanput mjesečno, staviti neku lijepu sliku ili sve pokriti ormarom, ili mogu pokušati pronaći izvor problema, zamijeniti puknutu cijev ili popraviti krov.

Naše korizmeno preobraćenje ne može se svesti samo na prekrivanje ili, još gore, skrivanje. Moramo prestati iluzorno misliti ili tvrditi da smo arhitekti svoga postojanja, te ozbiljno i mirno objaviti da nam je On potreban.

Hrabro, dragi prijatelji!

Ako vam se vaš kršćanski život čini beznadno suhoparnim, ako vam se čini nemogućim izići iz zacementiranih situacija, ako se nakon svih dobrih odluka koje ste donijeli još uvijek ništa nije promijenilo, nemojte se obeshrabriti!

Prisjetite se smokve iz Isusove prispodobe: tri godine ne daje ploda, ali vinogradar od vlasnika traži još vremena. Obraćenje je još uvijek moguće, ovo je vrijeme milosti! No pazite: nemojte gubiti hrabrost, ali nemojte se niti prilagođavati! Bog je dobar otac, nije starac koji je izgubio pamćenje... Vrijeme milosti širi se kako bi se omogućilo obraćenje, a ne da bi ga se beskonačno odgađalo!

Samo hrabro, brate, sada je trenutak obraćenja!

Pripravnost

Hodeći s čovjekom kroz cijelu povijest spasenja Bog mu se postupno objavljuje i otkriva svoje lice.

Nakon Abrahama, Mojsiju se javlja kao Prisutni, Onaj koji je uvijek uz svoj narod i skrbi za njega.

Tu skrb posebno pokazuje u izbavljanju Izraela iz egipatskog ropstva, a dovršava Kristovim djelom spasenja, kojim ljudski rod izbavlja iz ropstva grijeha i smrti.

Kroz svu povijest Bog poziva na obraćenje i zajedništvo s njim i daje znakove svoje prisutnosti i pokazujući strpljivost u čekanju da se okrenemo k njemu.

Služba riječi 283-16

U Knjizi Izlaska u središtu su dvije najvažnije teme u izraelskoj vjerskoj povijesti, oslobođenje iz egipatskog ropstva i sklapanje Sinajskog saveza. Uz te dvije teme opisana je i Mojsijeva povijest te putovanje Izraelaca kroz pustinju. Mojsije koji je živio oko 1300 god. pr. Kr. odrastao na dvoru egipatskog faraona, ali nije zaboravio svoje podrijetlo. Braneći svoga sunarodnjaka od zlostavljanja ubio je egipatskog zlostavljača. Pobjegao je u Midjan, oženio se kćerkom svećenika Jitra i živio kao pastir.

Prema židovskoj tradiciji i Bibliji živio je 120 godina, 40 godina na faraonovom dvoru, 40 u Midjanu i 40 kao vođa Izraelaca.

U ovom ulomku opisana je Božja objava i poziv Mojsiju. Bog velik i tajnovit objavljuje se prognanom i siromašnom Mojsiju koji čuva tuđe ovce. Sam svjedoči o ljubavi prema potlačenom narodu i obećava da će ga izbaviti iz muka i dovesti u zemlju blagostanja.

Objava Mojsiju nije objava novoga boga, nego Boga kojega su štovali njegovi pretci. Mojsije želi znati njegovo ime. Objavljivanjem vlastitoga imena, Bog želi ukazati na novine koje donosi nova Objava. Imenom Jahve, 'Ja sam koji jesam', naglašava da je on Bog koji uistinu postoji, koji je vječan i koji je djelatno nazočan u svome narodu.

Pavao je tijekom drugog misijskog putovanja zimi 50-51. godine, iz Atene došao u Korint. Ostao je godinu i pol. U Korintu je živjela jaka kršćanska zajednica.

U čitanju iz Prve poslanice Korinćanima, Pavao upozorava pripadnike korintske zajednice da sama pripadnost Crkvi nije dovoljna, nego je potrebno tu pripadnost živjeti.

Usporedbom života kršćana sa životom Izraelaca na putu kroz pustinju, unatoč svim čudesima koja su pratila Izraelce, oni mrmljaju i prigovaraju. Zbog tog mrmljanja Bog ih kažnjava iako ih je prije čudesno pomagao. Kako čudesa tijekom oslobođenja iz Egipta nisu automatski

proizvela vjeru u Izraelcima, tako ni kršćanski sakramenti ne djeluju automatski. Unatoč primljenom krštenju i primanju euharistije, kršćani će, budu li mrmrljali i prigovarali biti isključeni iz Božje naklonosti. Kršćanin svoju vjeru mora svakodnevno iznova potvrđivati i živjeti.

Evandjelje treće korizmene nedjelje sastavljeno je od dva ulomka iz Lukina evanđelja.

U prvome se opisuju dva tragična događaja. Prvi je ubojstvo Galilejaca čiju je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Drugi je smrt osamnaestorice pri urušavanje kule u Siloamu. Oba događaja mogla su biti tumačena kao kazna za grešnost nastradalih.

Isus odbacuje to mišljenje i tvrdi da nastradali nisu bili ništa veći grešnici od ostalih ljudi, te da stradanje nije kazna za njihov nemoral. On želi naglasiti da se sve dogodilo iznenada, da ljudi nisu bili pripravn . Rečenica „Ako se ne obratite, svi ćete slično propasti“, ne znači da će se obraćenjem izbjeći bilo kakva tjelesna nesreća nego da će ljudi biti u miru s Bogom i blišnjima tako da uz nesreću ne dođe i do odbacivanja od Boga.

Da Bog ima strpljenja s ljudima govori sljedeći ulomak o neplodnoj smokvi. Bog pruža priliku da „vinogradar“ smokvu nahrani, okopa, da čovjek čuje Božju riječ i prihvati je. Ako je ne prihvati sam sebe je isključio iz zajedništva s Bogom, bit će „posječen“.

Priredio Vinko Bakula

Marc Chagall, *Mojsije i gorući grm*, <https://www.wikiart.org>

Prvo čitanje: Izl 3, 1-8a.13-15

'Ja jesam' posla me k vama.

Čitanje Knjige Izlaska

U one dane: Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustinji, dođe do Horeba, brda Božjega. Anđeo mu se Gospodnji ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednoga grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara.

„Hajde da priđem, reče Mojsije, i promotrim taj veličanstveni prizor: zašto grm ne sagorijeva.“ Kad Gospodin vidje gdje prilazi da razmotri, zovne ga iz grma: „Mojsije! Mojsije!“ On se javi: „Evo me!“ A Gospodin će mu: „Ne prilazi ovamo! Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo. Ja sam, nastavi, Bog tvoga oca, Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi.“ Mojsije zakloni lice: bojao se u Boga gledati.

A Gospodin nastavi: „Vidio sam, vidio nevolju naroda svoga u Egiptu i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znade su mi muke njegove pa sidoh izbaviti ga iz šaka egipatskih i odvesti ga iz te zemlje u zemlju dobru i prostranu – zemlju kojom teče mlijeko i med: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca.“

Nato Mojsije reče Bogu: „Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' – što ću im odgovoriti?“ Bog reče Mojsiju: „Ja sam koji jesam!“ I nastavi: „Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.“ Još reče Bog Mojsiju: „Kaži Izraelcima ovako: 'Gospodin, Bog otaca vaših, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, poslao me k vama.' To mi je ime do vijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.“

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 103, 1-4.6-8.11

Milosrdan je i milostiv Gospodin.

Blagoslavlja, dušo moja, Gospodina
i sve što je u meni, sveto ime njegovo!
Blagoslavlja, dušo moja, Gospodina
i ne zaboravi dobročinstava njegovih!

*****

On ti otpušta sve grijehе tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
on ti od propasti izbavlja život,
kruni te dobrotom i nježnošću.

*****

Gospodin čini pravedna djela
i potlačenima vraća pravicu,
Mojsiju objavi putove svoje,
sinovima Izraelovim djela svoja.

*****

Milosrdan je i milostiv Gospodin,
spor na srdžbu i vrlo dobrotiv.
Jer kako je nebo visoko nad zemljom,
dobrota je njegova
nad onima koji ga se boje.

*****

Drugo čitanje: 1Kor 10, 1-6.10-12

Život naroda s Mojsijem u pustinji opisan je za opomenu nama.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Braćo!
Ne bih htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz more, i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru, i svi su isto duhovno jelo jeli, i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist. Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji. To bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni. I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše od Zatornika. Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena. Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.

Riječ Gospodnja

Evandjelje: Lk 13, 1-9

Ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Uono vrijeme čas dođoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava.

Isus im odgovori:

„Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!

Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.“

Nato im pripovjedi ovu prisodobu:

„Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?'

A on mu odgovori:

'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'“

Riječ Gospodnja

Obratite se!

Gdje je granica Božje strpljivosti?

Ako je Bog ljubav, onda je njegovo strpljenje bezgranično.

Bog, djelujući među nama, svakom pojedincu uvijek iznova daje novu priliku da spozna tu neprocjenjivu ljubav koju ima za njega.

U svojoj nas strpljivosti Bog potiče da prošlost ostavimo iza sebe, da donesemo odluku sada i plod obraćenja u budućnosti. Ako ćemo tako živjeti biti ćemo sigurni da se nalazimo u njegovoj blizini.

Služba riječi 259-10

U trenutcima i razdobljima različitih opasnosti, kao što su ratovi, ekonomska i politička nestabilnost ili prirodne katastrofe, praznovjerje prilično uzima maha. Nije shvatljivo - ali je donekle i razumljivo - da se u takvim situacijama mnogi ljudi, pa čak i oni koji se drže intelektualcima, orijentiraju u svojim odlukama prema različitim horoskopima i proročanstvima. Pogotovo danas, u rastu demokracije, ali i prisutnosti tih opasnosti koje smo nabrojili, utječu se mnogi različitim ponudama koje im se nameću i prodaju kao rog za svijeću.

Ni kršćani nisu pošteđeni takvih utjecaja, nerijetko se govori u kršćanskoj sredini o Bogu osvetniku koji kažnjava, koji samo čeka da netko napravi neki grijeh, pa da ga uništi.

Čuli smo u evanđelju kako narod povezuje pogubljenje Galilejaca od strane Pilata i osamnaest ljudi koji su našli smrt pod srušenom kulom s Božjom kaznom za

njihove grijeha. Isus odlučno otklanja takvo tumačenje. Ti stradalnici nisu bili gori od živih. Teški i nesretni događaji nisu kazna, nego opomena. Razlog katastrofalnih događaja ne leži prvenstveno u nekom posebnom, osobnom grijehu i krivnji pogođenih, nego ti su događaji znakovi koji označuju opći poziv na obraćenje. "Ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!" Isus je dva puta izrekao tu ozbiljnu rečenicu. Udarci sudbine poticaj su na obraćenje. Ono znači odlučivanje, opredjeljenje za Krista. Tko se u svom životu zatvara pred Gospodinom, pred istinom i ljubavlju, sam se osuđuje i zauvijek isključuje iz života, istine i ljubavi.

Istina, udarci sudbine trebaju motivirati, pokretati čovjeka na preispitivanje svoga odnosa s Bogom i ljudima: To je prvi korak prema obraćenju, no nipošto i dovoljan.

Drugi korak pokazuje svu ozbiljnost i vjerodostojnost prvog koraka: obraćenje nužno sa sobom donosi i plodove, život se s Kristom treba vidjeti u suživotu s ljudima. Svatko tko čuje poziv na obraćenje i krene njegovim putem, ne može više živjeti kao do sada. Čekanje i odgađanje veoma su opasni, vremena nema!

Što je s mojim smokvinim drvom? Kakve sokove upijam, čime hranim svoje srce i dušu? Ako nema plodova, tada je to znak bolesti, neishranjenosti i umiranja. Nedostojno je za kršćanina da se hrani nekom drugorazrednom, nekaloričnom ili štetnom hranom, a ima na dohvat ruke najkvalitetniju životnu hranu.

Ne može se Krista ostaviti pred vratima svoga doma da neprestano kuca. Jedini istinski život za kršćanina jest sakramentalni život, život po sakramentima, susretima s Kristom koji su najsigurniji put donošenja plodova. Nitko ne treba razmišljati: "Izgledam li pred ljudima kao kršćanin?" Najvažnije je, i jedino potrebno, živjeti s Kristom, biti

otvoren Duhu Svetomu, tada ćemo sigurno, a i da ne znamo, hraniti ljude oko sebe onim čime hranimo i zalijevamo svoje drvo, a to su Krist i njegov Duh u nama.

Ovo nas korizmeno vrijeme poziva da izvučemo svoju "lađu" na suho, da ostružemo školjke i nametnike s njezina trupa koji nam otežavaju bržu plovidbu životom, da očistimo i podmažemo sve dijelove motora, da ga zaštitimo od duhovne korozije, da mu spremnike napunimo pogonskim gorivom.

Stjepan Harjač

<http://miersunlabums.blogspot>

Utjelovljenje je istinsko bogoslužje

Emanuel

Identitet djeteta Emanuela o kojem se govori u današnjem prvom čitanju predmetom je mnogih rasprava. Ipak postoje dvije glavne teorije. Prema prvoj Emanuel bi bio sin kralja Ahaza, Ezekija, koji je za razliku od svoga oca bio dobar i pobožan kralj, a prema drugoj to bi bio sin samoga proroka Izaije o čijem se rođenju govori u Iz 8,3-4. U svakom slučaju, i jedna i druga teorija imaju smisao u značenju djetetova imena koje izražava Božju prisutnost sa svojim narodom. U rođenju kralja Ezekije Bog se pokazuje vjeran svojem obećanju vječnosti Davidove loze, a u rođenju Izaijina sina simbolično se pokazuje da prorokov navještaj nisu prazne riječi nego da donose plod. No, nijedna ni druga teorija ipak u potpunosti ne zahvaćaju identitet djeteta čije se rođenje naviješta. Rođenje kralja Ezekije jest znak, ali ne potpuno ostvarenje kontinuiteta Davidove loze, a rođenje Izaijina sina zapravo ostaje opet samo znak da njegove riječi nisu isprazne nego da će se doista i ispuniti. Drugim riječima, puno ispunjenje proroštva o Emanuelu, čije

ime znači „S nama Bog“, nije se dogodilo u vrijeme kralja Ahaza i proroka Izaije nego je ostalo otvoreno za puninu vremena koju je odredio sam Bog. Prema Poslanici Galaćanima ta punina dogodila se rođenjem Isusa Krista. Tako kršćanska interpretacija u proroštvu o Emanuelu čije je rođenje prorok Izaija navijestio judejskom kralju Ahazu u osmom stoljeću prije Kristova rođenja, prepoznaje skroviti navještaj rođenja Isusa Krista koji se takoreći razotkrio u navještaju anđela Gabriela Djevici Mariji u Nazaretu. Pri tome između ta dva navještaja - Izaijina Ahazu i Gabrielova Mariji postoji neke sličnosti i razlike. Ovdje, ne ulazeći u detalje, ističemo jednu temeljnu sličnost i razliku. Sličnost se tiče načina rođenja samoga djeteta - Emanuela. Njegovo rođenje jest Božji dar. Ono je plod izravne Božje inicijative u ljudsku povijest, što se u oba slučaju izražava djetetovim rođenjem od djevice. Razlika u Izaijinu i Gabrielovu navještaja tiče se osoba kojima je rođenje djeteta naviješteno i njihova prihvaćanja toga Božjega znaka. Dok kralj Ahaz, naizgled pobožno ali zapravo nepovjerljivo prema Izaijinu proroštvu, odbija Božji znak, Djevica Marija, premda smetena anđelovim pozdravom i navještajem, prihvaća ono što joj Bog daje i odgovara na ono što od nje traži.

Kristu koji „ulazi u svijet

Prema Poslanici Hebrejima, židovski je Zakon sa svojim žrtvama nesavršen, jer se te žrtve iz godine u godinu moraju ponavljati (Heb 10,1-3). Starozavjetni su proroci naglašavali važnost čistoće srca, obraćenja i promjene života, što je moralo pratiti hramsko bogoslužje, kako bi ono bilo učinkovito. Za Poslanicu Hebrejima to je bogoslužje bilo bez ikakva učinka, jer „krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha“ (Heb 10,4). I tada, na vrlo zanimljiv način, Kristu koji „ulazi u svijet“, sveti pisac na usta stavlja riječi Psalma 40., kako ih donosi grčki prijevod Staroga zavjeta, koje nad žrtvama i prinosima prednost daju odgovoru na Božji poziv i vršenju njegove volje (Heb 10,5-7; usp. Ps 40,7-9). Krist je, tako, predstavljen kao onaj koji, u svome utjelovljenju, na Božji poziv odgovara: „Evo dolazim!“ (Heb 10,7). Žrtve i prinosi Bogu nisu mili i on sada odlučuje započeti novo djelo, pa vječnoj Riječi pripravlja tijelo (10,5). Upravo se ovdje grčki starozavjetni tekst razlikuje od hebrejskoga koji, umjesto „tijelo pripravio“, ima „uši otvorio“. Grčka je verzija omogućila tumačenje čitavoga Psalma u svjetlu Utjelovljenja. Pisac Poslanice tumači da su prinosi i paljenice bile dio Zakona, dok Krist koji dolazi vršiti Božju volju dokida ta neučinkovita djela: „Dokida prvo da uspostavi drugo“ (10,9). Kao da se u tome osjeća i govor o novom stvaranju. Prinesen tako jednom zauvijek, Krist sjedi zdesna Bogu (10,12). To je volja Božja, koju je Krist izvršio. Prinosom njegova tijela i mi smo posvećeni (10,10) i usavršeni (10,13).

Zdravo, milosti puna!

Anđeo Gabriel pozdravlja Mariju riječima: „Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!“ (Lk 1,28). Ne treba ispustiti iz vida da ovaj pozdrav, koji će ući i u bogoslužje Crkve kao redoviti pozdrav što ga predsjedatelj upućuje okupljenom narodu, na neki način prevodi i prilagođuje ono ime sina iz Knjige Izaijine - Immanuel - Bog s nama. Koliko je to bio neočekivan pozdrav, svjedoči i Marijina smetenost. Nakon što joj je navijestio da će roditi sina, da će mu nadjenuti ime Isus, te joj razložio svu veličinu i posebnost kojom će se taj sin odlikovati, Marija traži dodatno objašnjenje kako će se to dogoditi. Ona je djeвица, što triput ponovljeno u ovom odlomku. Iako same riječi navještaja kod Luke nisu izravni navod Izaijinog proroštva o Emanuelu, ova ustrajnost u ponavljanju Marijina djevičanstva svjedoči da se rana kršćanska tradicija obilato temeljila na grčkom prijevodu Izaije, gdje je upravo upotrijebljena ta riječ, dok je hebrejska riječ (lalmah) mogla označavati samo mladu ženu. Anđeo objašnjava Mariji da će se to dogoditi snagom Duha Svetoga, a kao znak pruža joj primjer njezine rođakinje Elizabete. Anđelov je zaključak: „Ta Bogu ništa nije nemoguće!“. Potaknuta ovim zaključkom, svjesna da je Bogu sve moguće, Marija izriče svoj pristanak. Čovjek je uvijek pozvan prepoznati Božju svemoć, kako bi mogao odgovoriti na poziv.

Prvo čitanje: Iz 7, 10-14

Evo, djevica će začeti!

Čitanje Knjige proroka Izaije

U one dane:
Gospodin progovori Ahazu i reče mu: "Zaišti od Gospodina, Boga svoga, znak za sebe iz dubine Podzemlja ili gore iz visina." Ali Ahaz odgovori: "Ne, neću iskati i neću iskušavati Gospodina." Tada reče Izaija:

"Čujte, dome Davidov:
Zar vam je malo dodijavati ljudima
pa i Bogu mom dodijavate! Zato, sam
će vam Gospodin dati znak:

Evo, djevica će začeti i roditi sina
i nadjenut će mu ime Emanuel,
S nama Bog!"

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 40, 7-11

*Evo dolazim, Gospodine,
vršiti volju tvoju*

Žrtva i prinos ne mile ti se,
nego si mi uši otvorio;
paljenica ni okajnica ne tražiš.
"Tada rekoh: "Evo dolazim!"

*****

U svitku knjige piše za mene:
Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim."

*****

Pravdu ću naviještati u velikom zboru
i usta svojih zatvoriti neću,
Gospodine, sve ti je znano.

*****

Tvoju pravdu neću kriti u srcu,
kazivat ću vjernost tvoju i tvoj spas.
Tajit neću dobrote tvoje
ni tvoje vjernosti velikoj skupštini.

*****

Drugo čitanje: Heb 10, 4-10

U svitku knjige piše za mene: "Vršiti, Bože, volju tvoju!"

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo!
Krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha.

Zato Krist ulazeći u svijet veli:

Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio;

paljenice i okajnice ne sviđaju ti se.

Tada rekoh: "Evo dolazim!"

U svitku knjige piše za mene: "Vršiti, Bože, volju tvoju!"

Pošto gore reče:

Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice

- koje se po Zakonu prinose -

ne mile ti se i ne sviđaju, veli zatim:

Evo dolazim vršiti volju tvoju!

Dokida prvo da uspostavi drugo. U toj smo volji posvećeni

prinosom tijela Isusa Krista

jednom zauvijek.

Riječ Gospodnja

Evandjelje: Lk 1, 26-38

Evo, začet ćeš i roditi sina.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Uono vrijeme: Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!"

Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče:

"Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja."

Nato će Marija anđelu:

"Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?"

Anđeo joj odgovori:

"Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. I zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji.

A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!"

Nato Marija reče:

"Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!"

I anđeo otiđe od nje.

Riječ Gospodnja

Na početku novozavjetne povijesti spasenja

Blagdan Gospodinova navještenja, poznatiji pod tradicionalnim imenom Marijina navještenja, najpoznatiji je i najvažniji Marijin blagdan. Njegovo iscrpno biblijsko utemeljenje nalazi se doduše samo u takozvanom Izvještaju o djetinjstvu u Lukinu evanđelju, no, činjenica utjelovljenja Sina Božjega po Duhu Svetom spada u središte kršćanske vjere i potvrđuje se u mnogim biblijskim mjestima. Evanđelje ovoga blagdana naviješta početak novozavjetne povijesti spasenja u majstorski oblikovanom i teološki krajnje zgusnutom susretu anđela s Marijom. Mnogi su umjetnici tu scenu prikazivali u brojnim varijacijama te su tako i optički utisnuli tu scenu kršćanima u pamćenje. Bog se na nezamisliv način zanima za svoje stvorenje, a da pri tome ne obeshrabri čovjeka u njegovoj slobodi. Bog zahvaća ne silom svoje božanske svemoći, nego u skladu sa svojim bićem snagom svoje beskonačne ljubavi.

Čovjek kao Božji prijatelj, suradnik

Božji Duh ne djeluje naravno mimo čovjeka. Bog je zacijelo imao mnogo mogućnosti da nas spasi, izabrao je put koji čovjeka čini njegovim suradnikom. Marijin pristanak (*Fiat*) na Božje očekivanje, njezino povjerenje u Božji tajanstveni zov činiju Božjom povjerenicom. Očituje se dubina i plodnost takova odnosa između Boga i čovjeka. U Mariji čovjek i Bog ne stoje jedno naspram drugoga kao nepomirljive suprotnosti, mnogo više podsjećaju na ono jedinstvo koje je živo izraženo slikama raja i dovršenja. S pravom stoga Crkva pjeva Mariji kao novoj Evi. Ako čovjek, stara Eva i stari Adam, nastoje oblikovati život na svoju ruku, u Mariji prepoznajemo Novoga čovjeka, koji sluša Boga i prepušta mu se bez straha da će u tome izvući kraći kraj. Blagdan Navještenja samo je na prvi pogled Marijin blagdan, u biti to je

Gospodinov blagdan, blagdan Boga koji ne gubi iz vida čovjeka i svijet, i koji ih ne prepušta njihovoj sudbini. Bog želi surađivati sa svojim stvorenjem, u njemu djelovati svojim spasonosnim silama. On je tom svijetu onaj dobri Duh, ona snaga, koja je jača od svih sila zla. Tu uskrsnu poruku naviješta anđeo Gabriel Mariji, a time i svim ljudima koji će po njezinu uzoru i primjeru nastojati živjeti. No to što se događa prema Svetom pismu u Nazaretu, to je naravno ponajprije jedan jedinstven i sasvim izvanredan događaj, pa ipak se njegovo značenje koje ide ponad same Marije pokazuje u tome, da se tu primjereno događa ono što se tiče ne samo svakog kršćanina, nego u biti svakoga čovjeka. Bog dolazi u ovaj svijet, uzima ljudski lik, čini sebe ranjivim, izručenim. Ta nova blizina Božja nije završena Kristovom smrću i uskrsnućem, ona se nastavlja sve do kraja vremena. Oproštajni govori u Ivanovu evanđelju opisuju tu trajnu nazočnost kao nazočnost Duha kojega Otac šalje i koji nastavlja Isusovu zadaću. U Nazaretu Bog nam pokazuje put kako je to moguće.

Mihail VasiljevičNesterov, *Naviještenje*, <https://www.oceansbridge.com>

Božji put u svijet

Kako je Božji Duh tada sišao na Mariju te je božanska Riječ u njoj poprimila ljudski lik, tako bi Bog htio uvijek iznova dolaziti na svijet. Krštenje i potvrda su sakramentalni znaci za tu novozavjetnu blizinu i djelotvornost Božju. U tom smislu svi kršćani imaju marijanski poziv i dostojanstvo. Oni su u Božjim očima tako važni i vrijedi da postanu svjedoci njegove spasenjske blizine. U svima nama Bog želi postati plodan, daje nam dobru nadu unatoč mnogim negativnim iskustvima; htio bi nas pred mnogobrojnim životu protivnim silama, usred sebičnosti, samovolje, zaljubljenosti u sebe i zlorabe vlasti i moći učiniti svjedocima života, svjedocima uskrsne Kristove pobjede.

Postati učenici kao Marija

Za mene je u svezi s time zanimljiva primjedba koju prenosi Luka 12,27: Neka žena, oduševljena Isusom, dovikuje mu: „Blažena žena koja te rodila i prsi koje si sisao.“ A Isus na to odgovara: „Još blaženiji oni koji riječ Božju slušaju i slijede ju.“ (r. 28). Isus nam pored svoje Majke stavlja one koji nastoje biti kršćani, tako da

slušaju riječ Božju i prema njoj djeluju. Sličnu opasku donosi evanđelist Marko u Isusovoj riječi: „Tko vrši volju Božju, taj je moj brat i sestra i majka.“

To je odlučujuće. Marija nije stoga toliko važna stoje majka Isusova, Marijina veličina je u njezinoj spremnosti slušati Boga i slijediti njegovu riječ. To ju čini Majkom Isusovom i prvom učenicom Gospodinovom, prvom kršćankom. Biti učenik znači slijediti Isusa, Riječ Božju. Kršćanin je onaj koji ne ide putovima svijeta i koji ne traži neke svoje staze; kršćanin je onaj koji u svom životu ide Isusovim putem. Takav čovjek dopušta da ga Bog pogleda i da mu govori; pita kao Marija uvijek iznova za njegov napatuk; dopušta da ga Bog ohrabri i kod njega nalazi snagu za svoju svakidašnjicu. Tko sluša riječ Božju i slijedi je, blažen je, jer na njemu se pokazuje: Bog u biti ne želi ništa od mene, on želi sve za mene. Želi da moj život uspije i postane plodan te da i ja dođem do punine, kao Marija, prva učenica našega Gospodina.

Grijeh i sakrament ispovijedi - pomirenja

Sakramenti su dragocjenost u Crkvi, izvor života i zalog vječnosti

Sakramenti i zbiljnost križa

Svijet nije perivoj, nego mjesto koje smo mi ljudi svojim grijesima izobličili, gdje smo posijali svoje otrovno sjeme. Nemoguće je odstraniti iz stvorenja patnju i križ. Proroci su u Starom zavjetu naviještali Božju poruku i bili su odreda ubijani. Ivan je Krstitelj naviještao, otvorio svoja usta i svoju je riječ platio glavom. Isus je naviještao novo doba, kraljevstvo Božje i za to je otišao u smrt. Dakako, svojom smrću pokazao nam je put iz naše bijede, dao nam životni smjer nasljedovanja njega. Stoga sakramenti sadržaju u sebi ne samo veličinu i slavu stvorenja, nego su vezani nužno uz muku i smrt Isusovu.

Krštenje je suumiranje s Kristom, i samo ako s Kristom umremo, možemo s njime i uskrsnuti. Sakrament pomirenja jest čin gdje se već sada stavljamo pred konačni Božji sud, podlažemo se Božjem sudu i tražimo milosrđe, smilovanje i oprost za životne promašaje. U euharistiji, lomljenju kruha i pijenju kaleža, imamo udjela u Isusovoj tjeskobi, njegovoj smrti, njegovu predanju. U najsvetijem činu sv. Mise, u

pretvorbi imamo upravo tu riječ: Prolijeva se krv za sve za oprost grijeha! Svećenički red jest ovlast u Isusovo ime činiti ono što je Krist činio. Činiti kao on, govoriti što je on izrekao. Sakramenti vode prema križu, ali i prema slavi Uskrsloga. Kroz patnju prema predokusu vječnoga.

Katastrofa u Davidovu životu

Ispovijed kao sakrament gotovo je nestala iz svijesti zapadnih vjernika i katolika. Nekoć su ispovjedaonice u crkvama i prvostolnicama rađene od najboljeg drveta, ukrašavane, danas su postale neuporabive. Ničemu ne služe. Desetljećima vjernici ne idu u ispovjedaonice, ne ispovijedaju svoje grijeha. Ispovjedaonice su postale odlagalište pribora za čišćenje crkve. Tu su metle, kante, krpe, sanitarni pribor. Mjesto gdje su se vjernici čistili od grijeha postalo je mjesto gdje se odlaže pribor za čišćenje svetoga prostora. Zašto je tomu tako? Gdje su razlozi i uzroci da se izgubila svijest potrebe ispovijedanja? Ljudi ne griješe manje, nego više - ali, gdje nema Boga, nema svijesti grijeha. Ljudi su otjerali Boga te time i svijest grijeha, pa stoga pune psihijatrijske ordinacije i truju se psihofarmacima.

Salvador Dalí, *Kralj David*, <https://www.liveauctioneers.com>

Nema više ni svijesti zajedništva. Svijet je postao svijet individualaca i svatko kuša na svoj način s Bogom riješiti svoje „račune“. Da bi sakramenti bili učinkoviti, treba živa zajednica koja živi iz svijesti Crkve koja je temeljni sakrament. Bog je Bog povijesti, dao nam je Crkvu, a svima nama treba svakodnevno obraćenje. U svijesti vjernika manjka Crkva koja je biotop za život duha i srca, za našu vjeru.

Nedostaje i osobna svijest grijeha i krivnje. Poremećena svijest i savjest, pseudoznanstveni pogledi na život. Ulogu svećenika preuzeo je psiholog ili psihijatar, psihoanaliza je nadomjestak za svećenika. Jedno je jasno - nikakav psiholog ni psihijatar ni psihoanalitičar, psihoterapeut ne može skinuti s čovjeka krivnju. To može samo Bog. Sve drugo su vulgarni pokušaji da se čovjeka oslobodi od krivnje. Oni govore o sjeni, o super-egu, o agresijama, o kompleksima krivnje i manje vrijednosti itd., ali ne mogu govoriti o krivnji u

teološkom smislu riječi. O tome ne mogu ni govoriti jer nisu kompetentni.

Ako su to stvarno izvrsni, dobri psihoterapeuti te spoznaju da je pacijent koji pred njim sjedi vjernik, uputit će ga na mogućnost da potraži oprost u ispovijedi i olakšanje u vjeri. To se događa rijetko. Obično će reći: „Ma, kakav osjećaj krivnje! Bacite to kroz prozor. Nemojte se time opterećivati“. To nam savjetuju i s televizije mnogi „savjetnici“ za koje ne postoji pojam grijeha ni krivnje.

Pa sve su „sapunice“ i filmovi prepuni grijeha, bluda, preljuba, razvrata. „Aferе“ su uvijek pikantne, uloge i partneri se mijenjaju na tekućoj vrpici. Pa će reći: „Dogodilo mi se!“ - „Nije bitno... Idemo dalje“ itd... Ljudi se kušaju sami osloboditi grijeha, dati sami sebi odrješenje... Ali to ne ide. Treba mi netko drugi reći: „Grijeh ti je oprostjen“. Vulgarni pristup nečemu što određuje čovjekov život i sudbinu svijeta.

Jasno, kad se otjera Bog iz društva, nema više nikakvih moralnih ograda ni zasada. Nema zapovijedi ni propisa, svatko čini što ga volja. Hitler je htio riješiti društvo židovskih i kršćanskih moralnih zasada, kršćanske savjesti, svijesti grijeha, a što su učinili u povijesti nacizam i komunizam: Ostavili su iza sebe stotine milijuna žrtava!

Mnogi tvrde kako je sva bijeda čovječanstva odatle što je prihvatilo kršćanske zasade. Kao, navodno, kršćanstvo stalno nastoji u ljude utjerati zabrane i zapovijedi, govor je tu o nekakvu ljubomornom Bogu koji stalno kontrolira, nadgleda, koji je čovjekova konkurencija, nebeska policija. Htjeli bismo biti drukčiji, ali to taj Bog ne dopušta. I stoga su ljudi na Boga bijesni.

Davidov grijeh i pad

Zato vrijedi promisliti što to židovstvo i kršćanstvo govori i naučava o grijehu i krivnji. Tu nam je Biblija uvijek najbolji saveznik jer u njoj nema teorije, nego se sve zorno ilustrira. U njoj imamo zorne zgode i Božji narod u tim zgodama i događajima izriče svoje iskustvo spram Boga i svijeta, znanje o grijehu i oprost grijeha.

Ono što se dogodilo kralju Davidu spada u svjetsku literaturu. Biblijsko izvješće o Davidovu grijehu. Rat je. Vojnici na bojištu. David u svome gradu. Popodnevnim sati. Izišao na verandu. Ugledao lijepu ženu

kako se kupa. Požudne oči, požuda se spušta u srce. Raspituje se i dozvaio je k sebi. I žena zatrudnje. Njezin muž Urija dolazi s fronte. Ne želi ići doma, i na kraju nosi sa sobom u naprtnjači, svojoj ruci vlastitu smrtnu presudu. Stavljen je u prednju crtu fronte i pogiba. Dojavili to Davidu i Urijinoj ženi. Kad ga je oplakala, David je uze k sebi kao ženu. Nežidovku.

Međutim, GOSPODINU SE TO NIJE SVIDJELO! Stoga mu šalje proroka Natana koji u slici jednoj ovci izgovara kralju: TI SI TAJ ČOVJEK! Čita mu litanije i lekciju spram njegova grijeha te što je počinio. Dijete će umrijeti. Ali se nikada više mač ne će udaljiti od tvoje kuće. Na sve to David samo prozbori: SAGRIJEŠIO SAM PRED GOSPODINOM!

Ono što je tu opisano jest zločin. Izveo ga je ne neki drumski razbojnik, nego slavni kralj David. On - pojam kralja u židovstvu. Vjernik je on, nije bezbožnik, poput Heroda koji je uzeo tuđu ženu te zbog nje dao Ivana u tamnici smaknuti. David je pjevao pjesme Gospodinu, a nakon ovoga grijeha čuveni Psalam 51. Što čitamo jest bez imalo šminke.

Zanimljivo, drugi bi narodi svoje veličine štitili, krili bi njihove grijehe i ljubavne pustolovine. Toga nema u židovstvu. Svi smo ljudi, podložni grijehu. Stoga je grijeh onih gore veći. Božje djelo provlači se kao crvena nit - i preko grješnih ljudi koji su se obratili i služili Božjem planu.

Mali vjeronaučni leksikon

Ignacije Loyolski

Ignacije Lojolski, punim imenom **Íñigo López Oñaz y Loyola**, utemeljitelj Družbe Isusove. Rođen u dvorcu Loyola kraj Azpeitije, Španjolska, 1491., umro u Rimu, 31. VII. 1556. Podrijetlom Bask.

Godine 1517., stupio je u vojnu službu kraljevskog namjesnika Navarre i vojvode od Nájere.

Braneći tvrđavu Pamplonu teško je ranjen godine 1521. Doživjevši obraćenje (1522.) otišao je u benediktinski samostan Montserrat i vitešku odjeću zamijenio hodočasničkom. Zatim se uputio u obližnje mjesto Manresu, gdje je u molitvi i pokori doživio prva mistična iskustva te počeo pisati *Duhovne vježbe*.

Hodočastio je, godine 1523., u Svetu zemlju.

Godine 1524., u Barceloni je započeo učiti latinsku gramatiku, u Alcalái je 1526. studirao filozofiju. U Alcalái, a potom u Salamanci, bio je zbog svojih vjerskih shvaćanja osumnjičen za herezu, ali ga je inkvizicija nakon saslušanja oslobodila od optužbi.

God. 1528. uputio se u Pariz na daljnji studij. Okupio je skupinu mladih ljudi s kojima je položio zavjet čistoće i siromaštva u kapelici sv. Dionizija na Montmartreu.

Godine 1536., u Veneciji završio studij teologije i zareadio se za svećenika 1537.

U Rimu se 1538. stavio na raspolaganje papi Pavlu III., koji je bulom *Regimini militantis Ecclesiae*, godine 1540. odobrio red *Družbe Isusove* (isusovci).

Izabran je za prvoga generala Družbe Isusove 1541.

Njegovi spisi (*Konstitucije - Constitutiones*, 1652.; *Duhovne vježbe - Los ejercicios espirituales*, 1548.), školsko - odgojne inicijative (*Rimski kolegij* iz kojega se razvila *Gregoriana*), pastoralno zauzimanje te osnutak Družbe Isusove imali su odlučujuću ulogu u obnovi Katoličke crkve u šesnaestom stoljeću.

Hrvatska marijanska svetišta

Hreljići, Sveta Marija od Zdravlja

S obzirom da crkvu u svojem kraju nisu imali, žitelji Belavića, Bratulića, Kuića, Manjadvorci, tadašnjih Prdajci, Hreljići i Biletići još su se od srednjeg vijeka služili misnikom, pustinjakom pavlinskog reda, kod crkve Sv. Dionizija na tromeđi Barbana, Mutvorana i Raklja, ali je ista bila daleko da bi se stiglo nedjeljom i blagdanom nazočiti svetoj misi, a nakon toga odvesti stoku na ispašu....Stoga se pet lokalnih seoskih dužnosnika, 24. siječnja 1724. godine, odlučilo obratiti feudalnom gospodaru Antoniu Loredanu sa zamolbom o izgradnji crkve na uzvisini u blizini mjesta Hreljići.

Zamolba je pozitivno riješena uz uvjet da je izgrade o vlastitom trošku, opskrbe, osvijetle i osiguraju obavljanje Božje službe za crkvu koja bi nosila ime Blažene Gospe od Zdravlja.

Za dvije je godine crkva završena, a za prvog kapelana narod je izabrao Mihovila Batelića koji je dužnost obavljao vrlo dugo jer je 1764. obnovio crkvu o čemu svjedoči i natpis u sakristiji.

Kasnije je crkva obnovljena 1980. godine, a 23. studenoga 1988. kapelanija je proglašena župom.

Crkva Majke Božje od Zdravlja je jednobrodna crkva s malom kapelom i sakristijom, te tri mramorna oltara.

Glavni oltar ima mramorno svetohranište i drveni kip Blažene Djevice Marije sv. Krunice koji datira iz 1736. godine.

U crkvi se nalaze četiri kamena kipa svetaca od kojih su dva na oltaru, a dva iznad vrata sakristije. Likovi Sv. Lucije, Sv. Valentina i Sv. Agate mučenika iz prvih kršćanskih vremena objedinjeni su na oltarnoj slici iz 19. stoljeća, a djelo su vodnjanskog slikara Venerija Trevisana.

Uz crkvu se nalazi i groblje koje je osnovano i blagoslovljeno 27. rujna 1752. godine, te je 2005. godine sagrađena i grobljanska kapela.

Crkva Majke Božje od Zdravlja služi naseljima Hreljići, Stancija Palion, Biletići, Jukići, Belavići, Rebići, Dobrani, Beloči, Bratulići, Kujići i Manjadvorci. Župna kuća također se nalazi u Hreljićima, a sagrađena je 1775. godine.

Hodočašće Majci Božjoj od Zdravlja poznato je marijansko hodočasničko mjesto južne Istre i jedno od najmanjih marijanskih svetišta u Hrvatskoj.

Svake godine na Drugu nedjelju mjeseca listopada u crkvi - svetištu okupljaju se vjernici i hodočasnici iz okolnog područja, Istre i šire. Tom prigodom vjernici sudjeluju u procesiji sa kipom Majke Božje od Zdravlja oko crkve, moleći zagovor Blažene djevice Marije, a po završetku misnog slavlja hodočasnici imaju mogućnost pokloniti se pred likom Blažene djevice Marije u župnoj crkvi, iskazati time svoju vjeru i poštovanje prema ovom hodočasničkom svetištu duge tradicije koje ništa u ovim krajevima nije uspelo izbrisati.

Zanimljivost uz ovo svetište su kostanji (kesteni).

Krunica od kostanji koju smo kao djeca dobili „Poli crikve od Svete Marije“ uvijek je bila razlog zbog kojeg su nas babe i none pridobile da sudjelujemo u misi i procesiji koje su u to doba našega života bile poprilično duge....ali i dan danas kada mi već odrasli ljudi „otmemo“ djetetu koji kostanj iz krunice taj kostanj ima još uvijek taj ukus koji nam je ostao u sjećanjima iz djetinjstva i koji nas posjeti na procesiju oko crkve u koju smo odlazili sa voljenim nonićima.

<http://www.regionalexpress.hr>

Vrijednost

Ne gubite vrijeme sa mnom. Nisam to zavrijedila, jer sam zla. Svi me preziru. I sama se sebi gadim!

Tako je odgovorila ljutita djevojka župniku koji ju je pozvao da se pridruži skupini mladih. Bila je to prilika da izbacila iz sebe sve nezadovoljstvo i gorčinu.

- *Jadna sam i nikakva. Nepodnošljive sam naravi, nitko me ne voli. S kim god pokušam, sve pokvarim. Zavidim prijateljicama, a u obitelji svima idem na živce. Što još tražim na ovom svijetu?*

Župnik ju je promatrao, a nakon kratke šutnje reče:

- *Znaš li da imaš divne zelene oči?*

Djevojka je ostala bez riječi. Prva je prepreka bila savladana.

Neka je gospoda kupila nadasve ružan pokrivač. Uzela ga je iz očaja, plativši za nj pet eura u trgovini rabljenih predmeta.

Svaki put kad je njime prekrivala krevet, ispunio bi je nepodnošljiv osjećaj prezira.

Jednoga je dana, listajući neki katalog slučajno u kolekciji poznatoga modnog stručnjaka, ugledala isti takav pokrivač po cijeni od tristo eura!

Od tada je i njezinu pokrivaču porasla vrijednost.

Gledala ga je drugim očima.

Što god mislio o sebi, u Božjim si očima uvijek visoko cijenjen.

Neki ljudi ne znaju kako je važno što postoje kako je lijepo samo kad se pojave.

Neki ljudi ne znaju koliko utjehe donose njihovi osmijesi.

Neki ljudi ne znaju kako je blagotvorna njihova blizina.

Neki ljudi ne znaju kako siromašni bismo bili da ih nema.

Neki ljudi ne znaju da su nebeski dar.

Znali bi kad bismo im to rekli.

KRIŽNI PUT

PETKOM

MUP - SJEDIŠTE

KAPELA SV. IGNACIJA

11.00 SATI

S Bogom svaki dan

Velečasni Krunoslav Pačalat, premda bolešću onemogućenog kretanja, ostaje i dalje vrlo aktivan.

Pokrenuo je aplikaciju „S Bogom svaki dan“. Aplikacija, svima koji to hoće, želi pomoći u svakodnevnom duhovnom rastu. Napravljena s ciljem da vjernici, prateći liturgijsku godinu i dnevna liturgijska čitanja, uz promišljanje i vodstvo svećenika više mole i žive uz Božju Riječ

U aplikaciji naći ćemo sljedeće rubrike:

Razmatranja dnevnih čitanja, Dnevno razmišljanje, Svetac dana, Korizma, Bračni parovi i Pobožnosti.

Potpuno je besplatna i može se skinuti na :

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.app.sbogomkrozdan>

NAŠI POKOJNI

MILAN KRULJAC,

PU osječko - baranjska, Osijek, 24. ožujka 1992.

SENAD LIŠIĆ,

PU osječko - baranjska, Osijek, 24. ožujka 1992.

IVICA TOKIĆ,

PU osječko - baranjska, Osijek, 24. ožujka 1992.

IVICA BANIĆ,

PU zagrebačka, 28. ožujka 1993.

GORAN ČAKAN,

PU vukovarsko - srijemska, u službi, Klisa, 25. ožujka 2000.

MILAN KOVAČEVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, u službi, Klisa, 25. ožujka 2000.

POČIVALI U MIRU!